

ПРАВОУЧИТЕЛНИ ИЗРЕЧЕНІЯ

извадени изъ една рукопись*.

О Люботроуди.

<i>Евангелско.</i> Опець	Баща ми и до днесъ
мой даже до нѣнѣ дѣ-	рабоши, и азъ рабо-
лаешъ, и азъ дѣлаа.	шя.
<i>Апостолъ.</i> Сами	Сами знаеше какъ
знаеше яко пошрѣба-	рлць-шѣ ми послужи-

(*) Тая рукописна книга, *format in-8*, и писана на книга ане на пергаментѣ (кожа) какъ то сичките по вешхи рукописи, находися въ Парижскаша Кралевска народна Библіотека, подъ число 3375? Сочинявася токмо ошѣ 154 листокѣ, другине що имала не са съхранили. Нема впрочемъ въ нея никое показаніе, ошѣ коешо да разумѣемъ ошѣ кого или кога ся е писала. Обаче е много любопышны: защо ся составлява съвсѣмъ ошѣ правоучишелны поученія, пзяшы изъ Священношо Писаніе, свяшышѣ отцы, вешхитѣ Гречески и Лашински философы и шиты, и пр. Раздѣлявася на Главы и Параграфы. Всяка Глава поучава за единѣ особенѣ предметѣ, и всякѣ Параграфѣ ся составлява ошѣ едно изреченіе шогоже предмета, и носи съ себе си името на книгаша или на Списашельшѣ ошѣ коешо ся е извадилѣ. Нѣ пренесаме шука за примѣрѣ, ведно съ пребодѣшѣ, 32-ра глава.